

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Annva Provinciæ Toletanæ Anno M.DC.VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69662)

ANNA PROVINCIAE TOLETANAE ANNO M.DC.VI.

Vnt in hac Prouincia Socij 507. Ho-
rum Sacerdotes sunt 194. Coadiutores
199. Scholastici 70. Nouitij 44. Obiere
hoc anno Presbyteri 19. Scholastici 11.
Coadiutores 19. sunt omnes 49. Ha-
bet domus Toletana Sacerdotes 21. Fratres 19. Col-
legium Matritanum Sacerdotes 40. Fratres totidem.
Sunt hic Magistri Grammaticæ quatuor, vnus Rhe-
toricæ, vnus moralis doctrinæ. Complutense Sacer-
dotes 17. Scholasticos 22. Coadiutores 24. sunt hic
Lectores duo Scholasticæ doctrinæ, positiuæ vnus.
Iesus montanus sacerdotem vnum, Fratres 4. Na-
ualcarnerense Sacerdotes 3. Totidem Fratres, est
hic vnus Magister Grammaticæ. Murcianum Sacer-
dotes 17. Scholasticos 10. Coadiutores 22. sunt hic
Magistri Scholasticæ doctrinæ duo, positiuæ vnus,
moralis Philosophiæ vnus, Grammaticæ 3. Placen-
tinum Sacerdotes 9. Fratres 11. Hic sunt Magistri
Grammaticæ 3. Oropesanum Sacerdotes 10. Scho-
lasticos 13. Coadiutores 9. sunt hic Magistri Phi-
losophiæ 3. moralis doctrinæ vnus, Grammaticæ 4.
Talabricense Sacerdotes 8. Coadiutores 5. sunt hic
duo Magistri Grammaticæ. Toletanum Sacerdo-
tes 3. Fratres 4. sunt hic Magistri Grammaticæ 3.
Occaniense Sacerdotes 10. Fratres 8. sunt hic Magi-
stri Grammaticæ 3. Moralis doctrinæ vnus. Hue-
tense Sacerdotes 6. Scholasticos seminarij 8. Coadiut.
7. sunt hic Magistri Grammaticæ 3. vnus Seminarij.

G 4

Conquense

Conquense sacerdotes 5. totidem fratres, in his duos Magistros pueritiæ. Belmontanum sacerdotes 7. Fratres 10. sunt hic 4. Magistri humanitatis. Carauacense sacerdotes 10. fratres 12. sunt hic Magistri duo pueritiæ, vnus Grammaticæ. Securitanum sacerdotum 6. Coadiutores totidem, in his est vnus Magister pueritiæ. Domus probationis Matritana sacerdotes 7. Nouitios 23. Coadiutores 7. Domus probationis Villaregij sacerdotes 10. Nouitios 21, Coadiutores 9. sunt hic Magistri duo pueritiæ. Residencia Almagri sacerdotes 5. Coadiutores 3. Omnes, vt dixi, in toto sunt numero 507. Quibus omnibus addendi duo, videlicet Pater Prouincialis, & eius Comes.

DOMVS PROFESSA

Toletana.

Nihil hoc anno peculiare fuit in hac domo, præter solita ministeria Societatis. Sed hæc cum maio^r frequentia & ædificatione, quàm antea. Cuius re causa tota referenda ad Congregationem Virgini s Annunciatæ, quæ, cum prius Ecclesiasticis tantum pateret, hoc anno datus est aditus ad illam Laicis hominibus. Vix autem dici potest, qua auiditate Laici rem arripuerint Ecclesiasticorum exemplo permoti, Creuit intra paucos menses magnus illorum numerus, statuerunt suæ esse curæ pauperes alere, qui essent in vinculis, partitis inter se vicibus, quæ omnia fiunt ad præscriptum vnus è nostris, qui præfectus est Congregationi. Hæc res

mirum

mirum in modum ciuitatem affecit, adeo vt suis elemosynis rem istam adiuuerint pietatis plenam. Non solum autem illorum studium enituit in adiuuandis his qui sunt in vinculis, sed itum est magno cōcursu tam Ecclesiasticorum, quam Laicorum, ad nos odochia, ad sepeliendos defunctos, magno Toletanæ vrbs exemplo. Bis singulis mensibus aduentant ad ædes nostras, audituri spirituales conciones. Speramus fore, vt res ista magna in dies incrementa accipiat.

COLLEGIVM MATRITANVM.

CReuit in hoc Collegio post reditum Curia Vallesoleto nostrorum numerus ad octoginta, in quibus omnibus visus est semper ardor virtutis, & perfectionis studium, cum maxima omnium ædificatione. Tres morte abrepti sunt, reliquis ferme valetudo semper commoda. Dicitur vix potest, qua frequentia Concionator noster ab omnibus audiatur, cum nemine Concionatorū, qui nunc sunt in curia conferendus, cum omnium opinione omnes superet. Habet sæpe cōciones corā Rege in sacello regio, magna omnium non solum laude, sed spirituali profectu. Ea est apud omnes, ea apud Regem in primis autoritate, vt hoc iubente accersatur inter alios principes, & regni proceres ad res magnas, & regni negotia spiritualia, quibus etiam intererat illustrissimus Archiepiscopus Toletanus, in quo grauissimorum hominū confessu, auide & admirabunde, quicquid diceret, ab omnibus accipiebatur, & probabatur. Congregatio hominum, quæ abhinc biennio

G 5 institu-

instituta, ita quoque eodem curiæ reditu aucta est, multis quotidie deuotione sanctissimæ Virginis cōfluentibus, vt omnibus non ædificationem modo afferat, sed inijciat admirationem. Adeūt hoc institutum colendæ Virginis homines singulis hebdomadibus viginti plus minusve: quo numero magnas congregatio hæc vires cepit, nostrisque curam inijcit non mediocrem, qui tandem locus capax futurus sit tantæ hominum multitudini. Neque verò homines tantum è plebe institutum hoc amplectūtur, sed etiam viri principes non pauci, interq; istos regij quoque Auditores, nihil dēdignati se turba hominum admisceri. Adolescentium numerus qui scholas nostras frequentant, creuit quoq; mirum in modum. Rediit classis Rhetoricorum, quæ abolita fuerat curiæ abitu. Adeuntur scholæ nostræ à liberis non solum honestissimorum ciuium, sed etiam Principum. In hoc Collegio habita est congregatio Prouincialis, alimenta suppeditante ciuitate. Inter reliqua memoratu digna, non vltimum locum obtinet ardens quoddam omnium studium in Beatum Patrem nostrum Ignatium, cuius canonizationem omnes ardentissime exoptant. Nec defuerunt viri multi, atque honestissimæ Matronæ, qui se promptos esse dicerent ad testificandam beatissimi Patris sanctitatem, & merita, tum etiam peculiare fauores, quos in se quisque expertus esset. Abiere è viuis in hoc collegio hoc anno tres, videlicet Frater Ferdinandus Molina, frater Ioannes Armengal, Pater Hieronymus Acosta, viri omnes spectatæ virtutis. Prim⁹ vix dici potest, quo studio arripuerit cultum templo nostro exhibere in singulis celebritatibus

britatibus anni, comparata ad hanc rem omnigena
 florum & herbarum varietate, in fatigabili quodam
 labore, adimens sibi somnos, & quietem, vt huic
 rei operam daret. Vixit alter cum magna omnium
 ædificatione per plures annos in societate. Tertius
 fuit Concionator eximius, quod munus exercuit
 cum magno auditorum spirituali prouentu, in præ-
 cipuis Castellanae prouinciæ oppidis. Fuit hic in o-
 mni genere virtutum excellens, sed præcipue in
 extrema senectute, qua obiit, ita se gessit, vt nihil
 vellet sibi propter senectutem remitti.

COLLEGIVM COMPLVTENSE.

VExata est hoc anno valetudo nostrorum variis
 morbis, è quibus sex è viuis adempti, videlicet
 presbyteri duo, scholastici duo, Coadiutores duo.
 Horum loco cooptati sunt ad numerum nostro-
 rum scholastici septem, vnus Theologus, duo Ca-
 nonistæ, cæteri Philosophi. Scholastici nostri non
 minus virtute animum, quam litteris excoluerunt,
 idque in primis meditationibus exercitorum: hæc
 data externis quoque sunt cum magno fructu. Opi-
 nio societatis in litteris crescit in hac Academia in-
 dies maior ac maior.

COLLEGIVM MVR- cianum.

STudia nostrorum Theologica & Physica, mi-
 nisteria circa externos, puerorum institutio,
 Sodalitium vtrumque, exhortationes in plateis,
 concio

conciones in templis eodem cursu obita, quo annis superioribus, nec vulgari cum fructu. Fuit in hac ciuitate hoc anno magna seges laborum, & nunquam fortasse maior, propter sequissimum morbum, qui peruagatus contagio isto nouem è nostris paucis mensibus abripuit, presbyteros quatuor, fratres quinque. Nostri omnes strenuam operam posuerunt in adiuuandis ciuibus omni rerum genere, & quidem ex confessionibus collectus magnus fructus.

COLLEGIVM PLACENTINVM.

IN hoc Collegio duo morte desiderati: cæteris salus constantior fuit, quam superioribus annis. Observantia nostrorum, fructus externorum, tam in confessionibus, quam in concionibus, eadem cum aliis annis, vtraque congregatio adolescentium & virorum obita cum ædificatione. Excursum est à nostris in oppidum vicinum, iubente sic Illustrissimo Episcopo, cum spirituali oppidanorum prouentu. Magistri classium inferiorum tres sunt, & vnus moralis doctrinæ. Restitutus est quibusdam hominibus, consilio & prouidentia nostrorum, honos à duobus extremo supplicio affectis, qua diligentia factum, ne mala erumperet quæ timebantur.

COLLEGIVM TALABRICENSE.

Salus nostrorum hoc anno variè tentata magnis multisque morbis, adeo vt pauci superessent, qui agros curarent, sed duo tantum extremum diem obiere, nimirum Pater Ioannes Franciscus de La Penna,
&

& Pater Ioannes Hurtado, vterque iuuenis, & magnæ vterque spei. Istorum obitus magnum toti Prævinciæ desiderium reliquit, tum propter ingenium satis iam studiorum cursu probatum, tum propter singularem morum humanitatem, qua præditi. Sed in tanta salutis inopia diuina semper virtus fulsit. Itum est ad ministeria, vt alijs annis. Et duo tantum sacerdotes, qui supererant à morbo, ita rem gesserunt, vt aliorum opera desiderata non sit. Eleemosynæ hoc anno accesserunt fere ad scutos ducentos, quibus aucta est res sacra calice vno peregre- gio, vrceolis argenteis & patena, ad ministerium altaris, tribus casulis.

COLLEGIVM TOLETANVM.

Additi sunt hoc anno redditibus huius Collegij scuti aurei 127. ab domina Magdalena de Ripalda. Reliquit illos testamēto suo pro singulari deuotione, qua in nostros fuit. Dñs etiã Carolus Venerus Toletanæ Ecclesiæ Canonicus nobis testamento bibliothecã suam reliquit: & quamuis ab ægritudine, in qua tunc erat, conualuerit, tamen statim voluit libros omnes ad nos transmitti.

COLLEGIVM BELMONTANVM.

Collocatę hoc anno à nostris sunt multorũ Sancto- rũ reliquiæ, & in his corpus integrum sancti Mar- tyris Celestini. Factũ id magna populi celebritate. Est in hoc oppido Collegialis Ecclesia. Prior (sic vocitãt primatem huius Ecclesiæ antistitem) & reliqui Ca- nonici

VIO PROVINCIA

nonici petierunt à Patre Rectore celebritatem hanc fieri in sua Collegiali. Concessum est illis, portataq; ad eum locû reliquiæ secretò sunt. Vbi dies collocationis aduenit (præcesserunt quippe die superiore proximo Vesperæ solemnes) excitata est ara in medio maioris sacelli cum apparatu eximio, vbi locata reliquiæ sanctorum. Celebrata Missa cum magna populi frequentia; habita concio à quodam è nostris: inita vespertino tempore solemnis admodum supplicatio, qua ad Collegium nostrum ducerentur collocandæ reliquiæ. Comitabatur hanc supplicationem viri quique honestissimi, Franciscani etiam, & nostri omnes. Quacunque per vias publicas ibatur, excitata erant altaria, ad excipiendas reliquias, in his suauissimi hymni canebantur. Auditi sunt sæpius sclopetorum bombi, & militaria tonitrua, quibus applausum est eunibus per vias publicas reliquiis. Hoc rerum apparatu supplicatio ad Ecclesiam nostram processit.

COLLEGIVM CARAVACENSE.

Vix dici potest, quantum laboris nostri posuerint in visendis agris, recreandis, reficiendis, adeo vt oppidani mirarentur. In qua re propitia admodum nobis diuina bonitas fuit. Nam cum lues infranatè in omnes vagaretur, neque vlla esset domus intacta ab hoc malo, nostros nunquam læsit, itaque in summa populi calamitate soli nos integri fuimus. Quod beneficium deberi Beati Patri Ignatio existimamus. Nam Rector Collegij vt luem irrepentem in populares agnouit, statim cereum in honorem

norem Patris nostri suspendi iussit, supplicans omnium nomine, ut nobis propria salus constaret, quo melius tueri alienam possemus. Exitus indicavit non fuisse irratas preces. Neque vero solum favorabilis Ignatij aura in nostros fuit, sed etiam in externos. Ad eius effigiem multa vota suspenduntur, suntque novenaria. Duæ puellæ ex honestissimis familiis, quæ admodum ægræ, restitute sanitati sunt, ad contactum nominis eius suscripti. Gratia ab illis acta sunt, misso ab vna aureo agno, ab altera argenteo cymbalo, quæ appensa puero Iesu iuxta effigiem Ignatij. Aeger quidam in Nosodochia desperata erat salute, non solum corporis, sed animæ, nam adempto mentis sensu, & vocis usu, fateri peccata sua nequibat iam moribundus. Accersitus est quidam nostris, hæsit ad illud spectaculum, redijt statim ad effigiem Beati Ignatii, nuncupans pro misero ægroto. Vix finierat preces, cum accersitur à nuntiatis ægrum rediisse ad sanitatem mentis, & accepisse usum linguæ, sic factum, ut æger decederet receptis sacramentis. Multis feminis partu laborantibus adfuit præsentissimum remedium ex inuocatione Beati Ignatii. Vna earum post longam eluctationem, & grauisimos partus dolores per horas viginti quatuor, cum neq; eniti ad partum posset, neque vitæ salus affulgeret, appensa ad collum, Ignatii nomine, statim peperit infantem incolumem ipsa incolumis. Idem ferme duabus aliis feminis accidit. Accessere nobis eleemosynæ ab aliquibus, facta enim taperia ad cultum templi, quæ constitere scutis aureis ducentis: & crux argentea ad nostrorum funera, cuius prægium centum ferme aurei scuti.

DOMVS

DOMVS PROBATIONIS

Villaregij.

Nouitiorum ardor idem qui semper. Ministeriorum obitio magno cum fructu. Recepti sunt in societatem decem, quinque morte desiderati, de quibus dicenda peculiariter quaedam exempla virtutum. Primus omnium abreptus est frater Bartholomeus Perez Coadiutor, vir magni laboris, simplicitatis eximia, excelluit in castitate, rogatus enim, cum admissus est in Societatem, quo studio saeculum relinqueret, respondit, quarendae castitatis ardore. Media, quibus affectus, est excellentem virtutem, haec ferme fuere: ingens sinceritas cum superioribus, qua nihil illis vnquam occultum esse voluit: paupertas, & sui vilipendium eximium: poenitentiae magnae verberum, atque etiam victus, nam ferme in agro, ubi res nostras curabat, scutella tantum iu sculli vitam aluit: assiduitas in rebus spiritualibus; nullus enim agri labor ademit illi tempus spiritualium exercitiorum.

Secundus Pater Ioannes Ponce, domus istius Rector, in quo praeter alias virtutes enituit ardor charitatis in subditos, praesertim agros, quorum res ita curabat, ut ipse suis manibus cibos illis pararet. Coluit eximie paupertatem. Fuit amantissimus castitatis & obseruantissimus rerum omnium, quibus virtus illa comparatur. Hinc natus incredibilis ardor colendae Virginis Mariae, in qua re summè excellit. Dilexit in primis humanitatem, nam cum esset filius Ducis de Arcos, nunquam auditus est nominasse

nasse patrem suum, neque affines alios: adeo ista contemnebat. Fuit feruentissimus in oratione. Cum iacuit in lecto ex aegritudine, qua obiit, mira edidit exempla virtutum: noluit medelam vllam precii magni sibi exhiberi: doluit vehemēter ea pestē abripi (tabardillū nominant) quam vt plurimum phrenesis sequitur, & addebat rationem, ne videlicet priuaretur vel tantillum temporis cognitione Dei, quoad viueret, Deumque enixe precatus est, ne fieret phreneticus, exauditæ sunt preces quodammodo, nam & phrenesis exigua fuit, & quoad durauit, locum dedit exercendis actibus pietatis, charitatis, sanctimonix. Prædixit in ipsa aegritudine diem, quo esset obiturus. Post recepta sacramenta omnia, efflauit animam versans ore verba illa: elegi abiectus esse in domo Dei mei, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum. Vix dici potest, quas dederit notas incunditatis, & risus adhuc spirans, veluti præsentiam gloria. Spolium corporis efflata anima venustum admodum & tractabile permansit. Interfuit illius morti Abbas quidam Benedictinus, dixitque nulla se vnquam vidisse maiora exempla virtutum, id quod postea in concione quadam serio & sedulo repetiit.

Tertius frater Ioannes Diaz Coadiutor temporalis. Quartus Marcus Antonius Cauallon Nouitius. Fulserunt in vtroque magna exempla virtutum.

Quintus frater Franciscus Morenus Coadiutor, in quo fulserunt magna virtutum exempla, eius vita integra asseruatur à nostris multis scripta paginis. Operam præcipuam posuit in erudiendis pue-

H ris,

ris, quos docebat, non solum vt arriperent prima
elementa litterarum, sed impensius virtutem.
Dici vix potest, quo ardore incubuerit in hanc
rem, nam eo Zelo puerorum salutem tractabat, vt
ori & pectori infantulorum imprimeret veram ef-
figiem virtutis, Christum, sanctitatem. Felixque
profecto fuit in hac re: Nam nescias quibus ille ce-
bris pueros ad omne genus sanctitatis adducebat.
Fuit admirabili morum compositione, adeo, vt
omnes ad sui amorem facile alliceret: composi-
tionem morū adiuuabat corporis compositio, oris ha-
bitus, grauitas vultus, sed sine molestia. Quicumque
illum videret, diceret se meram sancti viri imagi-
nem videre. Mortificationi adeo institit, vt cor-
pus in extrema etiam senectute grauius afflige-
ret: animum vero ita sedulo & serio, vt nulla in
re sibi parceret, sibi gustus omnes adimens, am-
putansque occasiones omnes, in quibus vel suspen-
ctu quodam esset viuendi laxitas. Orationi & rebus
spiritualibus intentissimus fuit, examinis vtrius-
que curam, si quisque alius, apprime gessit: inde est,
vt libenter viueret in hac domo probationis, et-
iamsi in alijs Collegijs ministerium suum obierit,
quod eam diceret aptam vacandæ orationi, exco-
lendo animo, exercitijs spiritualibus perficien-
dis. Obedientiam mire coluit etiam in rebus ar-
duis & difficillimis. Obedientiæ adiuncta mira sim-
plicitas & claritas cum superioribus, qua nunquam
illis quicquam celatum esse voluit, aperiens inti-
ma animi sensa. Nihil viro hoc humilius diceret:
nouitijs ipsis iam ipse grandæuus exemplo virtu-
tis huius præibat. Fuit pauperrimus. Excelluit in de-
uotione

uotione Virginis , & morum castimonia. Nihil vnquam nisi Deum ore versabat, hinc est, vt quicunque ab illius consortio, & familiari colloquio discederet, nouos in pectore stimulos deuotionis referret. Præterea multa non solum ornamēta virtutum, sed exempla, quibus firmari ista poterant.

Obiit vt vixerat, receptis insuper sacramentis, eluxeruntque in illius obitu
 mira exempla virtutum.

H 2 ANNVÆ